

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XIII. De Restitutione spoliatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

sola possessionis quæstio decidenda erit; is tamen qui in possessorio succubuit, ad petitorium recurrere & sic triumphare poterit.

TITULUS XIII.

De

Restitutione spoliatorum.

QUÆRES 1. Quid sit spolium? Respond. spolium est violenta vel clandestina privatio possessionis vel quasi, facta vel à iudice, non servato juris ordine possessionem auferente, c. 7. b. t. vel extra iudicium à quovis alio, quorum utrumque dolum malum includit; is qui tali modo clam vel violenter possessione suâ dejectus est spoliatus vocatur. qui proinde secundum regulam communiter receptam ante omnia est restituendus. l. 7. Cod. ad l. Juliam de vi publ. cap. sollicitè derestit. spoliatus. can. redintegranda. caus. 3. quæst. 1.

QUÆRES 2. Quid probare debeat spoliatus, ut restitutionem consequatur? Resp. Duo probare debet, primo se tempore spolii in possessione fuisse, quia spoliatio privat possessione, privatio autem supponit habitum; unde vir uxoris suæ restitutionem ad Thalamum petens probare debet, matrimonium cum eâ contractum & consummatum fuisse, cum per consummationem plena acquiratur possessio conjugis; secundo, se de possessione dejectum esse, quibus probatis actor ante omnia restituitur, & quidem cum omni causâ, hoc est cum omnibus fructibus perceptis & percipiendis, quos scil. spoliatus percipere potuit, & non percepit, uti & cum omni damno & interesse cap. 11. b. t. ita ut spoliator ante

ante factam restitutionem non audiatur etiam si al-
 serat se rei per spoliū ablatae dominum, vel spolia-
 tum prædonem esse, cum & prædonibus, nisi à pos-
 sessione vi occupatâ in continenti dejecti fuerint,
 hoc beneficio restitutionis soleat subveniri, *cap. 1. §. 6. 7. & alii h. t.* intellige prædicta, si spoliatus par-
 tes actoris induat, si enim sustineat partes rei, &
 agenti objiciat exceptionem spoliū, non quidem re-
 stituitur, cum restitutionem non petat, interim ta-
 men actori tam diu respondere non cogitur, donec
 possessio ablata restituatur.

OBIICTES 1. Bona fides non patitur, ut
 Dominus cogatur rem suam prædoni restituere, *l. 2. §. 1. & si rem ff. depositi*; ergo prædo non erit ante
 omnia restituendus. Resp. dist. anteced. si noto-
 rium fit, eum esse prædonem, idque in continenti
 dilucido probari possit, Conc. si id notorium non
 fuerit, nec statim probari possit, Nego anteced. &
 conseq. ratio est, quod frustra restituatur, qui in
 continenti à possessione iterum deicitur.

OBIICTES 2. Beneficiato spoliato non con-
 ceditur restitutio nisi saltem de titulo colorato con-
 stet; ut tenet communis sententia in *cap. 1. de eo qui
 mittitur in possess. in 6. Menoch. de recuper. remed. l. num.
 131.* Ergo spoliatus non erit ante omnia restitu-
 endus. Respond. Transeat anteced. neg. conseq.
 ratio est, quod causæ beneficiales admixtam ha-
 beant causam proprietatis; unde cum in simili-
 bus causis possessoriiis cum proprietate conjunctis
 actor etiam de proprietate docere debeat; *l. 2. §. 1.
 quedam ff. de interd. l. 1. §. fin. ff. de aqu. quotid.* Mi-
 rum non est spoliatum ante faciendam beneficii re-
 stitu-

stitutionem, titulum, sine quo beneficia impetrari nequeunt, ostendere debere.

QUÆRES 3. Quibus casibus spoliato denegetur restitutio? Resp. Quemadmodum vix ulla invenitur tam generalis regula, quæ non patitur exceptionem, ita nec hæc sine exceptione esse potuit. excipitur itaque imo casus, quo notoriè constat spoliato nullum jus competere *l. ex hoc jure. ff. de Insti. & Jur.* 2do si spolians in continenti ex fundo ejectus fuerit, quia vim vi repellere licet. 3tio, si spoliatus beneficio illud liberè & sine metu resignaverit, *cap. 3. 4. h. t.* quod non præsumitur, sed probari debet. *cap. 2. h. t.* 4to, excipiuntur Casus matrimoniales, si adsint causæ graves restitutionem conjugis dissuadentes, quarum potissimum numerantur septem his versibus comprehensæ.

Si non contineat, si mox probet impedimentum

Sitque vir auslerus, Moysis sit lege relicta,

Si virgo fuerit, & corrumpi timeatur,

Si non possedit jussè, vel si violentè

Casibus his septem dominis non restituantur.

Primus igitur casus est, incontinentia viri, id est, si commiserit adulterium, tunc enim amisit jus ad thorum, *cap. 4. de divort.* Secundus si impedimentum dirimens matrimonii in continenti probari possit, ubi tamen necessario præmittendum est juramentum malitiæ *cap. 13. h. t.* Tertius, si vir sit sævus, & constet de ejus sævitie, nec præstet cautionem de non sæviendo in mulierem *c. 8. h. t.* Quartus, si uxor à Judaismo convertatur ad Christianismum, viro in infidelitate permanente, tunc non restituitur propter periculum perversionis, *can. 12. caus. 28. q. 1.*

Quintus

Quintus, si sponsa matrimonio nondum consummato velit ingredi religionem, non restituitur marito, *cap. 2. § 7. de convers. conjugat.* *Sextus*, si matrimonium nulliter vel *septimo*, si vi metuvè contractum fuerit tunc enim cum maritus jus nullum in foeminam habuerit, ejus possessione spoliatus dici nequit.

TITULUS XIV.

De

Dolo & Contumacia.

QUÆRES 1. Quid sit dolus? Respond. Dolus malus in genere, est omnis calliditas, fallacia vel machinatio quæ ad circumveniendo vel decipiendum alterum adhibetur. *l. 1. §. 2. ff. de dolo & triplicem habet effectum.* 1. Parit actionem de dolo intra biennium à die doli admitti, dolum passio competentem, ejusque hæredibus, quæ infamat. 2. Dans causam contractui bonæ fidei cum reddit irritum. *l. eleganter. ff. de dolo malo;* contractum verò stricti Juris per exceptionem doli oppositam facit rescindi *§. 1. Instit. de except.* 3. Facit cessare quodcunque privilegium. in præsentem autem titulo agimus de dolo non quocunque, sed de eo tantum qui cum contumaciâ conjunctus est.

QUÆRES 2. Quid sit contumacia, & qualiter committatur? Resp. Contumacia est inobedientia erga Judicem quâ talem, cum quis trinâ vice, vel uno edicto tribus æquivalente citatus, sine legitimâ Causâ non compareat; duplici modo contumacia committitur, scil. in non veniendo, & in non respondendo, quæ in eo ab invicem distinguuntur